

Vendégségben három nemzetiségnél

Az élménybeszámoló folytatódik

Iskolánk, a Budapesti Német Gimnázium (DNG) minden évben más-más, magyarországi németek által is lakott régióban rendez meg hagyományos népiismereti táborát. Idén a kórustáborral közösen Gyulán, Békés vármegyében került sor erre, október 6. és 10. között. Külön öröm volt, hogy ez alkalommal a szomszédos Romániában, Saroltavár és Temesvár példáján keresztül a bánsági svábok életébe is bepillantást nyerhettünk.

Bokor Lóránt drónfelvétele
Saroltavárról/Charlottenburg

Kora reggel találkoztunk a Keleti pályaudvaron, ahonnan vonattal indultunk Gyulára. Szállásunk a város hangulatos óvárosában volt, ahová rövid séta után érkeztünk meg. A szobák elosztása után mindenki elfoglalta a helyét, majd ellátogattunk a város legrégebbi lakóházába, a németvárosi *Máriás-házba*. Ezt követően csoportokra osztva városismereti vetélkedőn vettünk részt: elsősorban az aradi vértanúk után kutakodtunk, hiszen, bár kevesen tudják, de hőseink Gyulán raboskodtak, mielőtt tovább vitték őket az aradi kivégzőhelyre. Felkerestük a városban található emléktáblákat, fényképeket készítettünk, és utánajártunk nemzetiségi hovatartozásuknak is.

Reggelenként néhány diák kisebb csoportokban segített a reggeli előkészítésében, a feladatokat pedig naponta váltottuk, hogy mindenki sorra kerüljön. A hét során több más feladatunk is volt, például a „Nap fotója” verseny, ami nagy lelkesedést váltott ki minden résztvevőből. Emellett Szép Tímea tanárnőnek minden nap legalább egy kvízkérdést kellett leadnunk kis jegyzetfüzetünkől – ez segített minket abban is, hogy még figyelmesebben vegyünk részt a napi programokon.

Egy alkalommal *Elekre* kirándultunk, ahol bejártuk az új magyarországi német tanösvényt, valamint megismerkedtünk a Német Nemze-

Csoportkép a gyulai Máriás Ház előtt

tiségi Önkormányzat és az Eleki Németek Egyesületének tagjaival. A *Leimen-házban* interjúkat is készítettünk a helyi német önkormányzat elnökével Wittmann Lászlóval, az országos német önkormányzat regionális irodavezetőjével, Hoffmann Györggyel és Mester Klárával, a településről elszármazott nyugdíjas pedagógussal. Ezúton is köszönjük az elekiek szívélyes vendéglátását!

Másnap Temesvárra (Timișoara / Temeswar) utaztunk, útközben pedig ellátogattunk az egyedülálló körfaluba, Saroltavárba (Charlottenburg). Ott találkoztunk az utolsó helyi svábbal, akitől sok érdekességet tudhattunk meg a falu múltjáról. Különleges élmény volt, amikor egyik diáktársunk, Bokor Lóránt drónfelvételei segítségével felülről is megcsodálhattuk a kör alakú településszerkezetet. Délután Temesvár mesés belvárosát fedeztük fel, amelyet nem véletlenül neveznek „kis Bécsnek” is. Az *Adam Müller-Guttenbrunn házban*, a temesvári németek kulturális központjában – a híres *Stefan Jäger-triptichon* előtt, mely a bánáti németek betelepülését örökítette meg – bemutattunk néhány hazai sváb népdalt a vendéglátóinknak. Maradt egy kis időnk a történelmi városközpont felfedezésére is.

Mint már a BARÁTSÁG novemberi számban beszámoltunk róla, egy napunk a román nemzetiség megismerése jegyében telt. A kórustagok ellátogattak a magyar himnusz német zeneszerzője, Erkel Ferenc szülőházába, eközben a „nem kórustagok” kerékpártúrára indultak, melynek keretében a Körösök összefolyásánál a *Szanazugban* hajózártak.

Kórusunk az Erkel-ház után a *Nicolae Bălcescu Román Gimnázium* kórusával valósított meg közös zenei projektet. Patkás Györgytől, az iskolai kórus vezetőjétől román népdalokat tanultunk, vizonzásul pedig megtanítottunk nekik néhány magyarországi német dalt. A hét egyik csúcspontja a Magyarországi Románok Országos Önkormányzata által szervezett közös nemzetiségi est volt, ahol jellegzetes román ételeket kóstolhattunk, és együtt énekeltünk, táncoltunk a velünk egykorú román diákokkal. A záróest hangulata felejthetetlen volt – új barátainkat viszontlátogatásra hívtuk a Budapesti Német Gimnáziumba. Hálásan köszönjük az együttöltött programokat!

Hazafelé tartva rövid megállót tartottunk *Békéscsabán* a *Szlovák Házban*, ahol a szlovák nemzetiség képviselői meséltek közösségük múltjáról és jelenéről, találkoztunk Paulik Antal szlovák szószólóval. Rengeteg új ismerettel és élménnyel gazdagodva érkeztünk vissza Budapestre.

Köszönetet mondunk a tábor szervezőinek: Szép tanárnőnek, Gyórfi tanárnőnek és Surman-Majeczki tanár úrnak –, valamint minden vendéglátónknak és résztvevőnek az egyedülálló, nemzetiségeken és határon átívelő élményekért!

Külön hálával tartozunk a Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkárságának, valamint a Bethlen Gábor Alapkezelőnek a tábor anyagi támogatásáért.

Eck Zsófia és Ságfi Vanda 9. osztályos tanulók

Séta Temesvár belvárosban
és közös éneklés Temesváron,
az Adam Müller-Guttenburg házban

Martin Surman-Majeczki felvételei